

[Svend Auken]

- støtte til og samarbejde med de nye, folkevalgte regeringer i de tidligere kommunistiske lande i Øst- og Centraleuropa,
- støtte til udnyttelse af alle muligheder for fremskridt inden for Den Europæiske Sikkerheds- og Samarbejdskonference (CSCE),
- støtte til hurtige aftaler om betydelige og balancerede kernevåben- og troppereduktioner i Europa som første skridt hen imod en fælles sikkerhedsordning for de europæiske lande,
- støtte til det tyske folks selvbestemmelsesret og sikring af, at tysk enhed skabes i en bred europæisk sammenhæng med et udbygget samarbejde i EF og et fortsat nordamerikansk engagement i europæisk sikkerhed,
- støtte til en hurtig og omfattende EF-EFTA-aftale,
- støtte til styrkelse af EF-samarbejdet, jf. Folketingets dagsorden af 30. november 1989, der muliggør flertalsafgørelser ved sikring af minimumsgarantier for miljøbeskyttelse og lønmodtagerrettigheder, større demokratisk kontrol og åbenhed og et forstærket økonomisk og valutarisk samarbejde til sikring af vækst og beskæftigelse med fortsat respekt for medlemslandenes selvstændige fordelingspolitik.

Herefter går Folketinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 31).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i den videre debat.

Per Stig Møller (KF):

Det er mere end 40 år siden, at Europa på ét år har oplevet så mange forandringer, som vi har været vidne til i det forløbne år. De øst- og mellemeuropæiske lande, som blev snydt for deres i Jalta aftalte ret til frie valg, har nu enten fået dem eller står lige foran dem. Derved er krigens sår ved at heles.

For at støtte de undertrykte befolkninger på vejen til politisk og økonomisk frihed og selvstændighed har vi alene i EF taget en række initiativer. Det er nemlig en svær omstilling, disse lande står foran, og det er afgørende for hele Europas udvikling, at den kommer til at foregå så smertefrit som muligt. Det går ud over os al-

le, hvis depression og skuffelse breder sig i frihedens kølvand.

Vi kan konstatere, at EF's udvikling mod det indre marked har virket som en magnet. Derfor skal vi fortsætte processen mod et stærkere økonomisk og valutarisk samarbejde. Det er denne proces, som trækker Europa frem, og som hjælper vore østlige naboer til en bedre tilværelse med en fri markedsøkonomi og frie, pluralistiske, demokratiske systemer.

EF har allerede indgået en lang række handelsaftaler og oprettet puljer og institutioner, herunder ikke mindst Udviklingsbanken, til varetagelse af denne historiske opgave.

Ved siden af disse initiativer har vi selv taget en del, som skal fremme udviklingen i de frigjorte lande og styrke samspillet med dem.

Til en begyndelse koster det os penge, således som enhver investering starter med en udgift, men på lidt længere sigt vil det øgede samkvem og den øgede samhandel skabe øget eksport, produktion og dermed beskæftigelse i Danmark. Vor eksport til Polen er allerede steget, og det samme er tilfældet med vor eksport til Ungarn. Alt peger på, at EF vil udgøre kerne i det nye Europa og efter en tid med handelsaftaler vil indgå associeringsaftaler med flere af de østeuropæiske lande for med tiden at optage nogle af dem som medlemmer, efterhånden som de måtte ønske medlemskab og opfylde betingelserne herfor.

Denne udvikling mod stadig mere gensidigt forpligtende aftaler mellem EF og EFTA-landene og mellem EF og de øst- og mellemeuropæiske lande vil fremme en fredelig udvikling og begrænse konflikterne i Europa, ikke mindst fordi grænserne vil spille en stadig mindre rolle, hvorved de etniske minoritetsproblemer, som nu dukker op overalt, vil miste deres pinefulde karakter. Vi må undgå en udvikling, hvor nogle fristes til at løse deres problemer ved på ny at kræve grænseændringer og folkeflytninger, sådan som vi for nylig har kunnet opleve at det lå latent i luften mellem Rumænien og Ungarn.

Den slags åbner kun for nye krige, og de europæiske kriges tid må nu være ovre. Derfor må alle europæiske nationer vedgå, at grænserne ligger fast, og det kan passende bekræftes, når aftalen om foreningen af de to Tyskland finder sted, formentlig i løbet af dette år.